

Grensgebied

Volgens Roberta Russo, de woordvoester van VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR in Kampala, zijn er op dit moment 27 duizend Congolese vluchtelingen in Oeganda. 'En elke dag komen er nog veel meer bij.' In Congo zelf zijn zeker 200 duizend mensen binnen het eigen land gevlucht sinds de strijd tussen generaal Laurent Nkunda en de Congolese regering van president Joseph Kabila eind augustus oplaaide.

Bij de aantallen naar Oeganda gevluchte Congolezen zijn zij die in de grensstreek nabij het Oegandese Kisoro bij familie verblijven, of er zelfs een huis hebben gehuurd, niet meegeteld. Veel van deze Congolezen, die in het grensgebied wonen, spreken dezelfde taal, het Orunuyabwisha, als de Oegandezen aan de andere kant van de grens. Sommige van deze Congolezen slapen 's nachts in het veilige Oeganda, maar gaan overdag naar hun *shamba's*, hun veldjes, in Congo. Zelfs hun kinderen gaan overdag net over de grens in Congo naar school. Soms moeten ze daarvoor wel 15 kilometer lopen.

Door de oorlog is de handel tussen beide landen deels stil komen liggen. De Congolese boeren leveren van oudsher voedsel aan hun Oegandese burens, zoals bananen, aardapelen en bonen. Vanuit Oeganda gaat er vis naar Congo. Vrachtwagens zie je nu nauwelijks nog de grens nabij Bunagana passeren, maar handelaars met houten fietsen, *ebipirigisi*, passeren de grens paal alsof er niets aan de hand is. Op maandag, marktdag, trekken er ook gewoon honderden burgers uit de grensstreek over en weer.